

DE VOLDERBOOMKRANT

VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER : VZW 'T
VOLDERKE

IN DIT NUMMER :

<i>Groot Feest 2004</i>	1
<i>Kikado wordt Windroos</i>	1
<i>Voorstelling stagiaires</i>	
<i>Kan het niet zo ? Winkelen-toilet</i>	2
<i>Swingpaleis 2004</i>	2
<i>Dodentocht Bornem : interview met Myriam</i>	3
<i>Geboortes—Overlijdens</i>	3
<i>Weetjes</i>	3
<i>Dodentocht : interview Myriam Wellens</i>	4

GROOT FEEST 2004

Op 12 september 2004 was het Groot Feest. De opbrengst van dit jaarlijks eetfestijn is broodnodig voor de diverse

activiteiten van vzw 't Volderke te sponsoren. Aan iedereen die

KIKADO WORDT WINDROOS (zie foto links)

De opening van de derde groep is bijna een feit. In de Smissestraat wordt druk gewerkt. Metsers, electriciens, stukadoors waren reeds volop in de weer om de gewezen speelgoed en huishoudwinkel om te bouwen in een bezigheid en nursingtehuis voor fysisch gehandicapten.

In de Windroos zal er ook plaats zijn voor kortverblijf. De nieuwe bewoners zijn gekend en ook het personeel is geselecteerd. In samenspraak werd de nieuwe naam gekozen en zal de « WINDROOS » haar start kennen als

foto swingpaleis (zie blz. 2, verhaal en foto stagiaire Carolien (Genepas) en Patriek).

VOORSTELLING STAGIAIRS MOENSTRAAT

- **Naam : Ellen Corvers**
 - *Woonplaats : Rooierbeemden 51, 3980 Tessenderlo*
 - *Opleiding : Regentaat orthopedagogie*
 - *Geboortedatum : 13/07/1984*
 - *Hobby's : badminton, winkelen, uitgaan,...*
 - *Toekomstplannen : werken in deze sector, leuke vriend (heb ik trouwens), kindje,...*

- **Naam : Helga Janssen**
 - *Woonplaats : Mol*
 - *Opleiding : 1ste jaar Sociale Readaptatie wetenschappen*
 - *Geboortedatum : 17/03/1975*
 - *Hobby's : reizen*
 - *Toekomstplannen : trouwen, kindjes, eigen huisje, poes, hond*
 - *Levensmotto : Alles geven !*

- **Naam : Annelies Vanwezemael**
 - *Woonplaats : Beerstraat 40, 2450 Meerhout*
 - *Opleiding : bachelor orthopedagogie (gelijkgestelde A1) (avondschoon)*
 - *Geboortedatum : 2 oktober 1984*
 - *Hobby's : jazz-dance, uitgaan, cinema*
 - *Toekomstplannen : een leuke job hebben, leuke kids, trouwen,...*
 - *Levensmotto : pluk de dag !*

VERSLAG SWINGPALEIS 2004

Op een dag vond Diana Cornelis het nog eens tijd om iets te organiseren. Ze had zo'n herinneringen aan het Swingpaleis 2002, dat ze besloot hier een vervolg een te breien. Maat dat ging niet alleen en dus ging ze op zoek naar een aantal vrijwilligers. Uiteindelijk vond ze Caroline, Liese en Roel en dit groepje begon in augustus naarstig met de voorbereiding van het Swingpaleis 2004.

Vrijdag 1 oktober was het zo ver, de dag van de waarheid. Met bibberende knieën en een hoop zenuwen keek ons viertal met spanning uit naar de eerste deelnemers. Rond 19 h kwamen de eerste deelnemers de zaal ingelopen. Het was een heuglijk moment toen het organiserende team vaststelde dat het aantal deelnemers hun stoutste verwachtingen overtrof. Uiteindelijk namen zo'n 40-tal mensen deel aan het Swingpaleis 2004.

Deze deelnemers in groepen verdeeld en iedere groep hun kapitein gekozen, konden we van start gaan. De sfeer zat er meteen in. Een aantal groepen maakten een blitse start, terwijl anderen wat achter bleven. Dit verhoogde echter het gezonde competitiegevoel bij de deelnemers. Naarmate de eindmeet in zicht kwam werd het onderlinge verschil tussen de groepen kleiner en uiteindelijk kwam er toch nog een verrassende winnaar uit de bus.

Na de bekendmaking van de winnende groep, kreeg iedere deelnemer nog een presentje en kregen ze nog gelegenheid om even na te praten en iets te drinken. Uiteindelijk keerde iedereen tevreden en voldaan naar huis terug.

Ook bij de organisatie viel een zware last van hun schouders. Zij willen deze gelegenheid nog eens gebruiken om alle deelnemers nog eens te bedanken, maar ook alle mensen die deze activiteit mogelijk gemaakt hebben willen zij nog een speciaal woordje van dank richten. Bedankt aan allen !!!

KAN HET NIET ZO ????**WINKELN**

Hoe komt het toch dat wij halsstarrig trappen blijven bouwen aan kerken, schouwburgen, postgebouwen en huizen ? Nochtans leert de ondervinding dat trappen de beste aanleiding vormen om benen en nek te breken ! En meestal zijn ze

...dat wij halsstarrig trappen blijven bouwen

volkomen overbodig ! Vele winkels lijden ook aan dit euvel en dit is de oorzaak dat gehandicapten-met-een-wagentje niet, en de anderen heel moeilijk, binnen geraken.

In het eerste geval 'n zware boodschappentas... kan hij op de ruit kloppen ; maar hij zal je dankbaar zijn, zo jij voor hem even de verkoper wil waarschuwen. Als hij toch in de winkel geraakt, zijn de rekken meestal zo gebouwd, dat hij "Pier met de lange arm" uit de Antwerpse poesjenellenkelder moet zijn, om de waren er uit te halen. Wil jij dan even die rol vervullen ?

Bij het naar buiten gaan, kan het dragen van een zware boodschappentas de oplossing zijn.

TOILET
Een kiese en soms moeilijke zaak. Maar juist daarom willen we hieraan niet voorbijgaan en aanduiden hoe best te handelen.

Geen schildwachten voor de deur !

Als een gehandicapte je vraagt hem of haar naar het toilet te begeleiden, breng hem of haar dan tot daar en vraag of je verder kunt helpen. Zo niet, dring niet aan ; zo ja, volg stipt en geduldig de aanwijzingen. Doe het rustig en zonder enig commentaar. Wil je er dan vooral op waken, dat je ogen dienen om te zien, en niet om te kijken ?

Deze plaats is het paleis van Laken niet, en er hoeven dus ook geen schildwachten voor de deur op wacht te staan. Vraag wanneer je terug kan komen en doe dit stipt ; klopp even op de deur. Moet het erbij gezegd, dat inmiddels geen commentaar over de verstrekte hulp aan de andere tafelgenoten moet gegeven worden, zelfs niet in positieve zin ?

GEBOORTE

Luka, eerste kindje van An Van Genechten (ADL Moenstraat) en Jan Willems, geboren op 27 september 2004

OVERLIJDENS

Mijnendonckx Aloïs , (broer van War Meyndonckx (Onderhoud), geboren te Retie op 24 april 1941, overleden op 18 september 2004 te Retie.

WEETJES

- *Ingrid en Suzy reden naar de Colruyt voor de maandelijkse inkopen voor beide huizen. De kassa bediende in de Colruyt zei het verkeerde bedrag en de meegebrachte cheque was ongeldig. Ingrid (keuken Genepas) kon terug naar Meerhout om een nieuwe cheque te gaan halen. Suzy (bediende Genepas) bewaakte in de Colruyt de stapel toiletpapier, terwijl Ingrid de cheque die niet aanvaard werd in orde moest brengen. Suzy diende dus als onderpand.*
- *Onze Maryse is een expert in poezen redden, als de kleine poes van de burens hoog in de boom klimt en er niet meer uit durft, neemt zij de ladder en haalt de poes zonder vrees uit de boom.*
- *Maria komt op 31 augustus met een doos binnen voor de Leo. Tot onze grote verbazing bracht zij condooms. Ra ra ra, waarvoor heeft de Leo condooms nodig ????*
- *Pascal Smeulders (bewoner Moenstraat) wandelt met een zeer originele wandelmaat, het is namelijk een geit. Omstaanders kijken dan verbaasd op als Pascal passeert.*
- *Op 17 september kwam een medewerker van Argenta op bezoek bij 't Volderke in de Genepas. De ongelukkige had zijn autosleutels in de auto laten zitten. Met een schroevendraaier probeerde hij de ruit open te krijgen. De ruit brak in duizend stukjes en zijn handen zaten onder het bloed. Hulpvaardige Rik (kinesist) en Karine Mangelschots (ADL Genepas) hielpen mee de brokken te lijmen. Rik heeft de auto gestofzuigd en alle glasscherven opgeruimd, terwijl deed Karine als een echte verpleegster een verband rond de handen van de ongelukkige. Rik (kinesist) benoemde zich tot hulpverlener van de maand.*
- *En het houdt niet op, ook onze Chantal (gesco) liet op 20 september de sleutels op haar auto zitten. Ze kon er echter met een ijzeren draad in.*
- *Ingrid Scheepers heeft vernomen dat Bert Meeus in de Levensboom niet te beroerd is om een handdoek te nemen en helpen af te drogen. Hoe komt het dat hij op de Genepas niet kan afdrogen vragen ze zich daar af ?*
- *In de Genepas komt er post aan op Dubois-Cornelis. Wat heeft dit te betekenen ?*
- *Op 21 oktober gingen Pascale en Hugo samen met begeleidsters Kristine en Hilde (Genepas) Aquabalancen. Kristine, DJ van dienst, drukte op het knopje repeat van de muziekinstallatie. Hierdoor heeft men gedurende 1 uur steeds hetzelfde liedje gehoord. De aquabalancers genoten zo dat ze niet eens doorhadden dat er steeds hetzelfde werd gedraaid.*

Myriam Wellens over eindmeet Dodentocht (zie interview blz.4)

Naar jaarlijkse gewoonte werd er op 13-14 augustus in Bornem de Dodentocht gehouden. Geert Govaerts, een fervente deelnemer en schoonbroer van Pascal Smeulders, Levensboom, kwam met het briljante idee om het dit jaar eens anders aan te pakken en er een sponsorwedrijd van te maken, tvv 't Volderke.

Er werden deelnemers geronseld en een zeer enthousiast kliekje startte die dag aan de tocht. Een helse tocht met 's nachts veel regen en modder tot aan de knieën.

Alle deelnemers deden hun best en met zeer goede resultaten, waarvoor onze Hartelijke Dank.

Onder het motto 'klein maar dapper haalde Myriam Wellens, als enige vrouw van het kliekje, de eindmeet.

Dodentocht Bornem interview Myriam Wellens

1. Hoe kwam je op het idee om mee te doen met de dodentocht?

Zelf zou ik nooit op 't idee gekomen zijn. 't Was de 'schuld' van Geert, schoonbroer van Pascal Smeulders, bewoner Levensboom. Hij wou wel eens die moordende tocht doen en zichzelf laten sponsoren t.v.v. bewoner Pascal. Toen dat het personeel van de Levensboom ter ore kwam, werd de interesse snel gewekt en het enthousiasme en de groep deelnemers steeds groter. Het sponsorgeld werd dan opgetrokken naar alle bewoners van VZW 't Volderke. Geen haar op mijn hoofd dat er ook maar aan dacht die eindmeet te halen!

2. Wat was je motivatie om mee te wandelen?

Geld verdienen voor een gezamenlijke uitstap voor de bewoners en toch ook wel een beetje voor mezelf.

3. Hoe heb je je voorbereid op deze helse tocht?

Joggen; gewoon psychologisch, 't idee dat je je conditie opbouwt maar ja...het is natuurlijk nooit genoeg voor de 100 km, hé? We hebben met ons groepje van 15 deelnemers vergaderd en daar zaten doorwinterde 100 km-stappers tussen met goede raad. Er werd een beurtrol geregeld zodat de wandelaars konden terugvallen op een volgauto. Onze klik had er nog een privé-volgbus bovenop, dat was pure luxe; zonder hen was de kans klein dat ik het gehaald zou hebben. We hebben ook 'lange afstand' voedseladvies gekregen en alle beetjes hebben geholpen.

4. Heb je speciale kledij gekocht?

Ik had misschien beter grotere loopschoenen gekocht of dunnere kousen...dan had ik niet zo'n pijnlijke tenen gehad...

5. Wat heb je onderweg gegeten en gedronken?

Regelmatig een granenreep en pepdrankjes zoals Aquarius. Ik had dat daarvoor nog nooit gedronken en dat had effect. Er werden ook rijsttaartjes, bananen enz. uitgedeeld.

Druiven en appelsienen waren er ook maar daar ben ik wijselijk afgebleven...! We moesten ook regelmatig drinken maar na een tijdje dronk ik enkel nog als we een controlepost naderden...om praktische redenen.

6. Je doel was te stappen tot de eerste biertent? Hoe ben je tot het besluit gekomen om verder te gaan?

Bij de eerste biertent ben ik maar even gestopt en 't was niet moeilijk om door te gaan want er was Duvel en dat lust ik niet! Bij de brouwerij van Palm lag dat net iets anders. Ik was al verbaast dat ik halfweg gehaald had. Nu wilde ik wel uit sportiviteit verder stappen. Hoe meer stappen, hoe meer centen en dan wist ik ook voor mezelf hoever ik kon gaan. Toen Mieke Exelmans zei dat ze ook verder ging, was er geen houden meer aan!

7. Wie waren je medegezellen die ook ten voordele van vzw 't Volderke stapten?

Domenique en Mieke van de Levensboom, Lieve, een vriendin van Mieke en ik. De andere ken ik niet zo goed, ze zijn ook apart gestart omdat er joggers bij waren.

8. Had je veel supporters?

Niet zo veel maar wel kei-goei! Tussen de controleposten stelden zij zich telkens op en het deed altijd zo'n deugd ze te zien en te horen. Merci, hé supporters!

9. Wat ging er door je hoofd de laatste meters?

De voorlaatste meters leken wel 10 keer zo lang. Eerst fel bergaf en dan langzaam maar zeker (alleen, toch een beetje...) naar boven. Toen wilde ik toch wel de eindmeet halen! Zo lang afzien en dan die laatste km stoppen, goh, dat zou ik erg vinden. De laatste meters werd ik opgewacht door de mensen met de volgbus en een aantal bewoners van VZW 't Volderke. Dat was pas een verrassing! Die zijn dan samen met mij de eindmeet over gegaan, allée, gebold. Da's een moment 'da ik nie rap zal vergeten'. En ook: 'Joepie! Ik heb het gehaald!'

10. Had je veel blessures?

Tja, wat dacht je van een kg blaren! En ook een overbelaste knie maar het kon erger. Bedankt Rik, de kinesist, voor de deugddoende massage.

11. Heb je nog tips voor wandelaars die ook willen meedoen?

Laat je NOOIT ompraten aan de dodentocht deel te nemen! Alhoewel, ik ben wel content dat ik 'm gedaan heb. Tip: goed slapen voor je vertrekt!

Even een welverdiende rust Ook Dominique en Mieke (Levensboom) die het beste van zichzelf gaven.

Myriam Wellens, moe, maar gelukkig.